Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

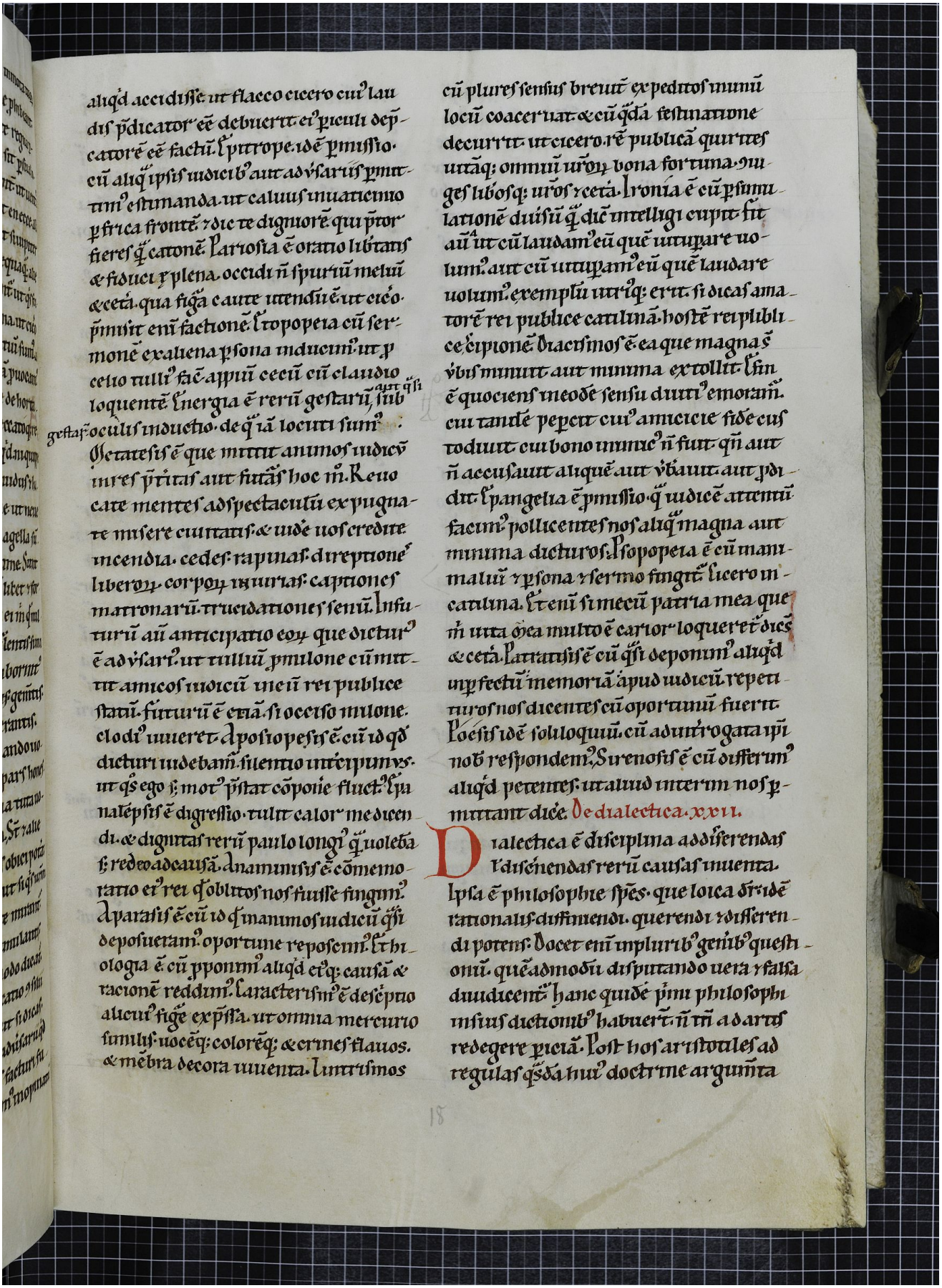

aliq̃d accidisse. ut flacco cicero cui̇ laudis p̃dicator ee debuerit ei̇ piculi depcatorẽ eẽ factũ. ſ. pitrope. idẽ p̃missio. cũ aliq̃ ipsis iudicib̃ aut ad vsarius p̃mittum̃ estimanda. ut caluus uuaricemo p frica frontẽ. ꝛ die te dignorẽ qui p̃torieres q̃ catonẽ. ſ. arrosia ẽ oratio lubrans & fiducia ꝛ plena. occidi ñ spurtũ meluũ & ceta. qua figa caute utendũ ẽ ut cicero p̃mitit enĩ factionẽ. ſ. tropopeia cũ sermonẽ exaliena p̃sona mducem̃. ut p celio rulli̇ fac̃ appiũ ceciũ cũ claudio loquentẽ. ſ. energia ẽ rerũ gestarũ, sub aut q̃si gestaſ oculis inductio. de q̃ ia locuti sum̃.

Ꝟ Cetatesis ẽ que mittit animos iudicũ in res p̃teritas aut futuras hoc m̃. Reuocate mentes ad spectaculũ expugnate misere ciuitatis. & inde uos credite incendia. cedes. rapinas. direptione liberoꝝ. corpoꝝ iniurias. captiones matronarũ. trucidationes senũ. In futurũ aũ anticipatio eoꝝ que dicturꝰ ẽ ad vsari. ut rullũ ꝓmulone cũ mittit amicos iudicũ mentẽ rei publice statũ. futurũ ẽ etiã. si occiso mulone. clodi uuieret. Aposiopesis ẽ cũ id q̃d dicturi indebam̃. silemio intercipimus. ut q̃s ego sim. mor̃ p̃stat cõpoie fluct. Synalep sis ẽ digressio. tulit calor me dicendi. & dignitas rerũ paulo longi̇ q̃ uolebã. sed redeo ad causã. Anamnesis ẽ cõmemoratio ei̇ rei q̃ oblitos nos fuisse fingim̃. Aparatis ẽ cũ id q̃ manumos iudicũ q̃si deposuetam̃. oportune reposem̃. ſ. rhiologia ẽ cũ ꝓponim̃ aliq̃d et q̃ causã & racionẽ reddim̃. Caracterismus ẽ descriptio alicui̇ figẽ expressa. ut omnia mercurio simulis. uocẽq; colorẽq; & crines flauos. & membra decora uuenta. Lumerosos cũ plures sensus breuit̃ expeditos munũ locũ coacerua. & cũ q̃da festinatione decurrit. ut cicero. rẽ publicã quirites uitaq; omniũ uiroꝝ bona fortuna. nuges libosq; uiros ceta. Ironia ẽ cũ p̃simulationẽ duisiũ q̃. dicẽ intelligi cupit. sit aũ ut cũ laudam̃ eũ quẽ uituperare uolum̃. aut cũ uituperam̃ eũ quẽ laudare uolum̃. exemplũ utriq; erit. si dicas amatorẽ rei publice catilinã. hostẽ rei publice. ciceronẽ. Diacrisnos ẽ ea que magna ꝑ vbis minuit aut minima extollit. ſ. finẽ quociens meo de sensu duri emoram̃. cui tantũ de pecit cui̇ amicicie fide cus toduit. cui bono inimicꝰ ñ fuit. q̃n aut ñ accusauit aliquẽ aut vbi aut quãdiu. ſ. pangelia ẽ p̃missio. q̃ iudicẽ attentũ faciam̃. pollicentes nos aliq̃ magna aut minima dicturos. ſ. opopeia ẽ cũ manimaluũ ꝓsona ꝛ sermo fingit̃. Cicero in catilina. Et enĩ si mecũ patria mea que m̃ uita mea multo ẽ carior loqueret. & dices & ceta. Tartarisis ẽ cũ q̃si deponim̃ aliq̃d ut p̃fectũ in memoriã apud iudicũ repetituros nos dicentes cũ oportunũ fuerit. Poesis id ẽ soliloquiũ. cũ adinterrogata ipi nos responde. Surenosis ẽ cũ differim̃ aliq̃d petentes. ut aliud interim nos p̃mittant dicẽ.

De dialectica. xxii.

Dialectica ẽ disciplina addiscendas ꝛ discẽndas rerũ causas inuenta. Ipsa ẽ philosophie spes. que loica. ſ. idẽ rationalis diffiniendi. querendi. ꝛ disserendi potens. Docet enĩ in plurib̃ genib̃ questionũ. quẽ admodũ disputando uera ꝛ falsa diuidicem̃. hanc quidẽ primi philosophi misius dictionib̃ habuert. ñ tñ ad artis redegere piciã. Post hos aristoteles ad regulas q̃s dã huiꝰ doctrine argumenta